

АБВГДЕЖЗНИКАМНОПРСТУФХЦШЩНЛWΨД

Ediție
îngrijită de
L. S. Desartovici

Traducere
din
limba rusă
de Evdochia Șavga

Fotografia de pe copertă: Ioan Neacșu

Viziunea grafică: Călin Nemeș

Traducerea s-a făcut după:
Sv. Dimitri Rostovski,
Alfavit duhovnii,
Moscova,
1898

АБВГДЕЖЗНИКАМНОПРСТУФХЦШЩНЛWΨД

АБВГДЕЖЗНИКАМНОПРСТУФХЦШЩНЛWΨД

Sfântul
Dimitrie al Rostovului

ALFABETUL DUHOVNICESC

învățăături
despre
bucurie și adevăr

АБВГДЕЖЗНИКАМНОПРСТУФХЦШЩНЛWΨД

CUPRINS

În loc de introducere	5
Viziunea episcopului Dimitrie privitor la lume și la viețuirea întru aceasta	8
Alfabetul duhovnicesc – tâlcuire a literelor sale	13

PARTEA ÎNTÂI

Capitolul 1: <i>Despre aceea că pricina dintâi a căderii lui Adam a fost nechibzuința și desăvârșita necunoaștere de sine</i>	22
Capitolul 2: <i>Despre cum se cuvine a cugeta și păzi poruncile Domnului Dumnezeu</i>	24
Capitolul 3: <i>Despre aceea că acela care nu-și lucrează mintea – adică nu și-o curăță –, acela nu poate avea cugetare dreaptă și adevărată</i>	28
Capitolul 4: <i>Despre aceea că în lucrarea minții până atunci trebuie să ne trudim și să ne nevoim, până când vom ajunge la luminarea ei</i>	31
Capitolul 5: <i>Despre aceea că întru toate trebuie să urmăm minții și cugetării, iar nu trupului necuvântător</i>	34
Capitolul 6: <i>Despre aceea că trebuie să îndrăgim postul și să avem înfrânare întru toate</i>	36
Capitolul 7: <i>Despre aceea că nu trebuie să ne robim îndulcirilor trupești, ci pururea să căutăm mângâierea duhovnicească întru Domnul</i>	39
Capitolul 8: <i>Despre aceea că pururi și în toate trebuie să urmăm cugetului, iar nu necuvântătoarelor patimi trupești</i>	42
Capitolul 9: <i>Despre aceea că nu trebuie să ne lăsăm răniți de frumusețea fețelor și să nu ne robim de patima trupească</i>	45
Capitolul 10: <i>Despre aceea că nu trebuie să ne lăsăm robiți de gânduri pătimase și patimi spurcate</i>	47
Capitolul 11: <i>Despre aceea că patima trupească nu este firească omului, ci a intrat în neamul nostru de la căderea lui Adam</i>	51
Capitolul 12: <i>Despre aceea că nu se cuvine să ne alipim inima noastră de lucrurile de acum și să nu căutăm pace și mângâiere întru desfătările pământești, ci să le căutăm pe acestea întru Unul Dumnezeu</i>	55

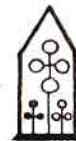
PARTEA A DOUA

Capitolul 1: <i>Despre aceea că în toate lucrurile trebuie să ne păzim de lauda cea deșartă</i>	61
Capitolul 2: <i>Despre aceea că nu se cuvine să ne mângâiem foarte cu cinstea și slava omenească</i>	65
Capitolul 3: <i>Despre aceea că nu se cuvine să ne mândrim în acest veac cu nici un lucru</i>	68
Capitolul 4: <i>Despre aceea că se cuvine să ne smerim întru toate înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor</i>	73
Capitolul 5: <i>Despre aceea că se cuvine ca nici măcar întru ceva să nu ne socotim nouă vreun oarecare lucru bun</i>	77
Capitolul 6: <i>Despre aceea că nu trebuie să judecăm pe nimeni, ci să vedem răul nostru</i>	81
Capitolul 7: <i>Despre aceea că se cuvine să ne păzim de râs, vorbire în deșert și nelegiuire</i>	85
Capitolul 8: <i>Despre aceea că în această vale a plângerii pururi trebuie să ne pocăim și să plângem pentru păcatele noastre</i>	88
Capitolul 9: <i>Despre aceea că pururi se cuvine să ne aducem aminte de moarte și să nu ne înșelăm cu lucrurile stricacioase ale acestei lumi</i>	92
Capitolul 10: <i>Despre aceea că nici într-un lucru din această lume nu este pace, ci numai întru Unul Dumnezeu este pacea veșnică</i>	95

PARTEA A TREIA

Capitolul 1: <i>Despre aceea că nu se cuvine să ne lăsăm stăpâniți de iubirea de arginți, ci să ne punem nădejdea noastră doar în Unul Dumnezeu</i>	100
Capitolul 2: <i>Despre aceea că nu se cuvine să pizmum pentru nici un lucru din lumea aceasta</i>	103
Capitolul 3: <i>Despre aceea că nu se cuvine a ne mânia și a ține minte răul</i>	106
Capitolul 4: <i>Despre aceea că nu se cuvine să ne întristăm peste măsură întru necazuri</i>	109
Capitolul 5: <i>Despre aceea că toți Sfinții, toată viața lor au petrecut-o întru necazuri și întristare</i>	113
Capitolul 6: <i>Despre aceea că se cuvine ca toate câte ni se întâmplă să le răbdăm cu bărbăție</i>	118
Capitolul 7: <i>Despre aceea că nu se cuvine să ne lenevim, ci mereu să petrecem întru trezvie în lucrarea celor ale lui Dumnezeu</i>	122

Capitolul 8: <i>Despre aceea că nu se cuvine să ne lenevim și să ne întristăm, ci mereu – zi și noapte – să ne străduim și să ne îngrijim de noi</i>	127
Capitolul 9: <i>Despre aceea că se cuvine ca pururi să ne deșteptăm dorirea pentru râvna și căldura Domnului</i>	132
Capitolul 10: <i>Despre aceea că se cuvine ca toată dorirea a o îndrepta către Dumnezeu și să ne alipim de El cu dragoste</i>	134
Capitolul 11: <i>Despre aceea că se cuvine a avea dragoste către Unul Dumnezeu și să nu cinștim nimic mai presus de dragostea Lui</i>	136
<i>Cuvânt la sfârșitul celor trei părți</i>	138
<i>Cel dintâi rând de stihuri de strigare de dragoste către Dumnezeu</i>	139
<i>Cel de-al doilea rând de stihuri de glăsuire de dragoste cu Dumnezeu</i>	141
<i>Cel de-al treilea rând de stihuri de strigare preaplină de dragoste către Dumnezeu</i>	144
<i>Cel de-al patrulea rând de stihuri de strigare plină de dorire către Dumnezeu</i>	148
<i>Cel de-al cincilea rând de stihuri de strigare plină de raonire către Dumnezeu</i>	152
<i>Însemnare la mormânt, alcătuită de Ștefan Iavorsky, mitropolitul Riazanului</i>	155

Difuzare
 S.C. SUPERGRAPH S.R.L.
 Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3, 031216
 București
 Telefon/fax: 021-3206119
 e-mail: editura@sophia.ro
 www.sophia.ro

Societatea de difuzare SUPERGRAPH vă oferă posibilitatea de a primi prin poștă cele mai bune cărți de spiritualitate, teologie, cultură religioasă, artă, filosofie, apărute la edituri de prestigiu. Plata se face ramburs la primirea cărților, taxele poștale fiind suportate de Supergraph.

Vă așteptăm la
 LIBRĂRIA SOPHIA
 str. Bibescu Vodă nr. 24, 040152, București, sector 4
 (lângă Facultatea de Teologie) tel. 0722266618
 www.librariasophia.ro

teologie • filosofie • istorie • artă • eseu

Sacrifică puțină vreme pentru a răsfoi cărțile noastre:
 este cu neputință să nu găsești ceva
 pe gustul
 și spre folosul tău!

VIZIUNEA EPISCOPULUI DIMITRIE
PRIVITOR LA LUME
ȘI LA VIETUIREA ÎNTRU ACEASTA

Căutând la lumea aceasta trecătoare și la viața cea omenească tulburată dintru această lume, arhiepiscopul lui Hristos, Dimitrie, a așezat în scris cugetarea sa despre aceea că omului i se cuvine a se bucura doar de Unul Dumnezeu și nu de lucrurile stricacioase ale lumii acesteia. Iată această cugetare:

„**Bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat**” – grăiește Proorocul (*Psalms 31, 8*). Oarecând Îngerul a grăit lui Tobie: „Bucură-te, Tobie, pururea să fie întru tine bucurie”. Tobie însă a răspuns Îngerului: „Ce bucurie să-mi fie mie, când stau întru întuneric și nu văd lumina zilei? Ce bucurie poate fi în această vale a plângerii? Ce bucurie să fie celui ce este întru durere și întristare, celui care sălășluiește în întuneric și în umbra morții și care nimic altceva nu așteaptă decât plecarea dintru această viață, decât sfârșit necunoscut? Ce bucurie are cel care sălășluiește întru întuneric? Ce răcorire are cel ferecat? Ce mângâiere are cel care așteaptă moartea amară? Nici una”.

Și într-adevăr. Cu ce vrei să te mângâi? Oare cu slava lumii acesteia, care degrab se trece? Oare cu numele sau bogăția, care adeseori piere? Oare cu îndulcirile sau poftele trupești, care se preschimbă în puroi și duhoare? Oare cu frumusețea și strălucirea trupului, care degrabă se putrezește și se preschimbă în pulbere și cenușă?

Nu ai tu, omule, ceva cu care poți să te mângâi întru acest veac mult-înlăcrimat; dimpotrivă, aici trebuie să plângi și să te tânguiești. Căci nu locuiești în tărâmurile patriei, ci în pribegie, nu în pace și liniște, ci în vâltoarea unui mare război, nu în bucurie și veselie, ci în valea plângerii. Cine se veselește, fiind datornic? Cine se mângâie, fiind în temniță? Cine se bucură, așteptând moartea? Nimeni.

Această lume este plină de tânguire și nu de veselie, de necaz și întristare, iar nu de mângâiere. Nimic nu este întru această lume statornic și nestrămutat. Bucuria ei este amestecată cu amar, veselia cu întristarea – slava este schimbătoare, bogăția piere, frumusețea se preschimbă în pulbere și cenușă, îndulcirea trupească se preschimbă în duhoare și puroi. În sfârșit, toate acestea sunt întrerupte de o moarte năpraznică și pier.

Nimic întru această lume nu este vrednic de bucurie și veselie, nimic nu este vrednic de mângâiere și de adâncire întru cugetare, ci toate sunt pline de plâns și tânguire... Veacul omenesc este „**deșertăciunea deșertăciunilor**” (*Eclesiastul 1, 2*). Căci se naște omul din stricăciune, crește în boli și suferințe, își cheltuiește viața în tristeți și necazuri, în griji, în furtuni, în întuneric și în toată nestatornicia. Căci pretutindeni sunt necazuri, pretutindeni sunt pârâși, pretutindeni sunt prigonitori, pretutindeni sunt lupte și nedumeriri, pretutindeni este teamă și frică.

Toată lumea este plină de necazuri și de vrăjmășie. Orișiunde te-ai întoarce, pretutindeni vei vedea luptă și încrâncenare. Aici te luptă îmbuibarea, acolo beția; aici lenevirea, acolo nesimțirea; aici desfrânarea, acolo pofta spurcată; aici frica, acolo păcatul și fărădelegea. Nimic nu este de care am putea să ne bucurăm întru acest veac.

Apoi va veni moartea, va veni despărțirea de toate și de toți, va veni schimbarea neașteptată a toate, sufletul va merge într-un alt veac și va primi răsplată pentru faptele săvârșite aici, iar trupul va rămâne hrană viermilor, se va preschimba în puroi și duhoare. Nu este nimic îmbucurător întru această lume.

De aceea, nu te bucura în acest veac al plângerii, nu te bucura de nimic ce este vremelnic, deoarece întru acesta totul este nestatornic și pe de-a-ndoaselea, totul este mincinos și schimbător. Dacă vrei însă să te mângâi, mângâie-te cu Unul Dumnezeu; dacă vrei să te bucuri, bucură-te de Unul Dumnezeu. Căci bucuria trupească în curând piere, iar bucuria întru Domnul

10 de-a pururi este; mângâierea pământescă se mistuiește năpraznic și se preschimbă în amărăciune, însă mângâierea Preasfântului Duh pururi întru Domnul ne mângâie și ne va mângâia în vecii vecilor, cu mângâiere negrăită.

Așadar, nu te bucura de altceva, ci numai de Domnul. „**Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor**” – grăiește Proorocul (*Psalms 31, 12*). Iar Apostolul spune: „**Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțămire pentru toate**” (*1 Tesaloniceni 5, 16-18*). Întru aceasta este mântuirea noastră. De nimic altceva să nu te bucuri, decât de Domnul. Căci orice bucurie care nu este întru Domnul este neadevăr și înșelare, orice mângâiere care nu este întru Domnul este povară și tulburare a sufletului. Așadar, bucură-te nu de hrană și băutură, nu de bogăția și slava lumii acesteia, nu de oarecare frumuseți și patimi fără rost, ci te bucură de Domnul; de Unul Dumnezeu cu veselie veselește-te.

În cele vremelnice întru nimic nu se găsește bucurie adevărată; în ele aflăm bucurie prefăcută, vremelnică, smintită. Căci în întuneric nu aflăm lumină, iar în moarte nu vom afla viață. În minciună nu se vedește a fi adevăr. Bucuria lumii acesteia este mincinoasă, mângâierea ei este nestatornică, veselia lesne și degrab trecătoare. Pentru puțină vreme adie bucuria și mângâierea – și năpraznic vine necazul; pentru puțină vreme vine bucuria – și neașteptat poposește plânsul și tânguirea; încă mângâierea nu a trecut și deja se abate asupra-ne amarul și întristarea.

De aceea, bucură-te de bucuria întru Unul Dumnezeu și veselește-te cu veselie de El.

Bucură-te de Domnul Dumnezeu, căci Dumnezeuul tău este Dumnezeu mare, veșnic, nemuritor, atotputernic; Dumnezeu este mărinimos, milostiv, drept, iubitor de oameni și preamilostiv; este Dumnezeul mărinimiilor, Dumnezeuul a toată mângâierea. Ale Lui sunt Cerul și pământul, munții și văile, pădurile și crângurile. Ale Lui sunt toată suflarea și toată făptura, văzută și nevăzută, care este în Cer și pe pământ. Ale Lui sunt soarele

și luna, stelele și toate stihiiile; ale Lui sunt apele și râurile, mările și lacurile, izvoarele și adâncurile, grindina și zăpada, ploile și vânturile, tunetele și fulgerele. Ale Lui sunt oamenii și toate viețuitoarele pământului. Ai Lui sunt Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii, Serafimii și toate Puterile Cerești. La El sunt adevărul, judecata nefățarnică, însuși binele și iubirea de oameni, înțelepciunea și izvorul cunoștinței. La El sunt liniștea, pacea, netemerea și nemâhnirea. La El sunt slava, bogăția, comorile și veșnica îndulcire. La El sunt veselia, lumina, însuflețirea, frumusețea, strălucirea, dulceața și toată mângâierea. La El sunt slobozenia, nestingherirea, îndestularea și veacul neclătit. La El sunt toate câte iubesc oamenii. Numai să te alipești de Domnul Dumnezeuul tău cu tot sufletul tău și doar de El Unul să te bucuri cu bucurie și să te veselești cu veselie.

Bucură-te de Domnul și adu-I mulțămire, căci El te-a făcut pe tine după chipul și asemănarea Sa (*Facerea 1, 26*) – te-a adus din neființă la ființă, te-a încununat cu slavă și cu cinste. Nu te-a făcut fiară, sau chit sau oricare altă viețuitoare, ci te-a făcut om, făptură cugetătoare, a înzestrat sufletul tău cu nemurire și voire slobodă. Chiar dacă noi murim cu trupul trecător, cu sufletul petrecem veșnic – nu o mie sau două sau trei mii de ani, ci în vecii vecilor, care nu au sfârșit.

Bucură-te de Domnul și adu-I mulțămire, căci El a zidit toate de dragul tău. Pentru tine a făcut cerul și pământul, soarele, luna și stelele – toată podoaba cerească. Pentru tine sunt fiarele, dobitoacele, păsările și toate viețuitoarele. Pentru tine sunt mările, izvoarele, lacurile, peștii feluriți, marile balene. Pentru tine sunt pădurile, crângurile, pustiurile. Pentru tine sunt făcute toate cele văzute și nevăzute.

Bucură-te de Unul Dumnezeu și adu-I mulțămire pentru că El toate pentru tine le-a rânduit drept și milostiv, și neîncetat cugetă la sufletul tău: te apără, te păzește, te acoperă, te ocrotește, îți dăruiește tărie, sănătate, te întărește, te înțelepțește, te luminează către toată fapta cea bună. Toate pentru tine le face cu dreptate și milostivire.

Bucură-te de Unul Dumnezeu și adu-I mulțămire pentru că El, Domnul atotputernic și preabogat, pentru tine a săracit, pentru tine S-a făcut om, ca să te unească întru una cu El. Nu s-a scârbit să ia firea noastră, tocmai pentru ca să ni se dăruiască nouă în întregime. Pentru tine a fost pus în iesle; pentru tine a fost înfășat cu scutece Cela Ce îmbracă cerul cu nori; pentru tine a fost tăiat împrejur a opta zi; pentru tine a fugit în Egipt; pentru tine S-a botezat în Iordan; pentru tine a plecat capul în fața lui Ioan Botezătorul – ca să ridice de la tine necazul; neavând trebuință de Botez, S-a botezat ca să-ți dăruiască prin Botez curățire.

Bucură-te de Unul Domnul și adu-I mulțămire, deoarece pentru tine a fost bătut, necinstit, scuipat, batjocorit, legat, încununat cu cunună de spini; pentru tine I-au fost bătute mâinile în cuie, a băut oțet și fiere, a fost împuns cu sulita în preacurata coasta Sa; pentru tine a vărsat preacurat sângele Său, te-a răscumpărat cu sângele Său; pentru tine a fost așezat în mormânt; pentru tine a înviat a treia zi din morți – ca să ne dăruiască nouă tuturor Înviere.

Bucură-te de Unul Domnul și adu-I mulțămire pentru faptul că, deși săvârșești adânc de păcate înaintea lui Dumnezeu, El te primește cu milostivire întru pocăință. Vai, câte păcate săvârșești înaintea Lui! Și nu te leapădă! Câte fărădelegi săvârșești! Și El nu se întoarce de la tine! Vai, cât cazi! Iar El te înnoiește, îndelung rabdă și nu deîndată te dă morții, ci așteaptă întoarcerea ta, chiar până în ceasul morții, când, poate, te vei pocăi. El ți-a dat lege și arătare a voii Sale, nu te-a lipsit de Botez, nu te-a lăsat cufundat în necredință și erezie păgubitoare.

Slavă milostivirii Sale negrăite! Slavă iconomiei Sale preaînțelepte! Slavă negrăitei și de nepătruns bunătății și iubirii Sale de oameni! Căci Lui I Se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl Cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ALFABETUL DUHOVNICESC

⊗ tâlcuire a literelor sale ⊗

A

(A)

(Adam)

⊗ Fiind de o fire cu Adam, te sfătuiesc, de orice gen ai fi: fii smerit – având firea lui Adam; fii smerit – ținând minte cuvântul dreptei cugetări, grăite de Însuși Dumnezeu: „Pământ ești și în pământ te vei întoarce” (Facere 3, 19) ⊗

B

(B)

(Bog – Dumnezeu)

⊗ Cunoaște-L pe Dumnezeu, cugetă la faptele Lui, umblă întru poruncile Lui – și vei fi moștenitorul veșnicilor Lui bunătăți ⊗

V

(V)

(verovati – a crede)

⊗ Crede în Dumnezeu, crede lui Dumnezeu, ai în toate înfrânare, pururea adu-ți aminte de moarte și de neîncetata schimbare tuturor lucrurilor – și nu te vei pleca înspre nimic lumesc ⊗

Γ

(G)

(greh – păcat)

⊗ Păzește-te de păcat – mare și mic, pune mereu înaintea ochilor tăi păcatele tale, pentru ca în fiecare zi să alergi cu mai multă râvnă la pocăință ⊗

A

(D)

(dobro – bine)

☉ Zi de zi înalță-te pe muntele buneii făptuiri; neîncetat, în fiecare zi, pune sânguință lângă sânguință – ca să te îndreptezi întru căile cele drepte ☉

E

(E)

(esti – este)

☉ E nădejde pentru tot binele, e pace veșnică pentru toată truda, este veselie pentru nevoiță și, în veacul viitor, răsplată ☉

K

(J)

(jizni – viață)

☉ Pururi adu-ți aminte de viața veșnică – pururi să se înalțe inima ta către cele de Sus ☉

S

(Z)

(zelo – foarte)

☉ Fii foarte cu amănunțime [migălos] și cu râvnă în chemarea și în rânduiala ta, ca să nu risipești în zadar viața ta ☉

3

(Z)

(zrea – privind)

☉ Uitându-te la făpturi, minunează-te și adu slavă Ziditorului făpturii; nu-ți alipi simțirile de făptură, ci către Dumnezeu – Ziditorul a toate – înalță-ți inima și sufletul tău ☉

H

(I)

(ije? kto? – cine?)

☉ Celui care are râvnă către bine, aceluia i se dă binele, iar celui care nu are, aceluia i se va lua și ceea ce și-ar dori să aibă ☉

I

(I)

(istina – adevăr)

☉ Iubește adevărul, păzește-te de toată minciuna – pentru ca să scapi de cele grăite de Proorocul: „**Pierde-voi pe toți cei ce grăiesc minciuna**” (Psalm 5, 6) ☉

K

(K)

(kako? – în ce fel?)

☉ Pururi și neîncetat înalță-ți mintea și sufletul tău către Dumnezeu și niciodată nu-L alunga din inima și cugetul tău, ca să fii pururi unit cu El ☉

L

(L)

(liubiti – a iubi)

☉ Sârguiește-te din toată inima ta să-L iubești pe Dumnezeu și vei fi slobod de toată pofta pământească și vei dobândi încredințarea mântuirii tale ☉

M

(M)

(molitva – rugăciune)

☉ Sârguiește-te neîncetat în rugăciune, căci aceasta este comoară care nu poate fi prădată: prin ea, asemenea unei scări, te vei sui mai lesne către Dumnezeu ☉

A

(D)

(dobro – bine)

☉ Zi de zi înalță-te pe muntele buneii făptuiri; neîncetat, în fiecare zi, pune sânguință lângă sânguință – ca să te îndreptezi întru căile cele drepte ☉

E

(E)

(esti – este)

☉ E nădejde pentru tot binele, e pace veșnică pentru toată truda, este veselie pentru nevoiță și, în veacul viitor, răsplată ☉

J

(J)

(jizni – viață)

☉ Pururi adu-ți aminte de viața veșnică – pururi să se înalțe inima ta către cele de Sus ☉

S

(Z)

(zelo – foarte)

☉ Fii foarte cu amănunțime [mîgălos] și cu râvnă în chemarea și în rânduiala ta, ca să nu risipești în zadar viața ta ☉

3

(Z)

(zrea – privind)

☉ Uităndu-te la făpturi, minunează-te și adu slavă Ziditorului făpturii; nu-ți alipi simțirile de făptură, ci către Dumnezeu – Ziditorul a toate – înalță-ți inima și sufletul tău ☉

H

(I)

(ije? kto? – cine?)

☉ Celui care are râvnă către bine, acelaia i se dă binele, iar celui care nu are, acelaia i se va lua și ceea ce și-ar dori să aibă ☉

I

(I)

(istina – adevăr)

☉ Iubește adevărul, păzește-te de toată minciuna – pentru ca să scapi de cele grăite de Proorocul: „Pierde-voi pe toți cei ce grăiesc minciuna” (Psalm 5, 6) ☉

K

(K)

(kako? – în ce fel?)

☉ Pururi și neîncetat înalță-ți mintea și sufletul tău către Dumnezeu și niciodată nu-L alunga din inima și cugetul tău, ca să fii pururi unit cu El ☉

L

(L)

(liubiti – a iubi)

☉ Sârguiește-te din toată inima ta să-L iubești pe Dumnezeu și vei fi slobod de toată pofta pământească și vei dobândi încredințarea mântuirii tale ☉

M

(M)

(molitva – rugăciune)

☉ Sârguiește-te neîncetat în rugăciune, căci aceasta este comoară care nu poate fi prădată: prin ea, asemenea unei scări, te vei sui mai lesne către Dumnezeu ☉

H

(N)

(nepotrebnii – netrebnic)

☉ Nu-ți alipi inima de cele pământești, ca să nu te strici asemenea sării și să nu mai fii bun de nimic (*Matei 5, 13*), ci către Unul Dumnezeu și inima și sufletul tău să le ai ațintite, ca să fii nestrămutat întru dragostea Lui ☉

O

(O)

(on – el)

☉ Căci El Unul este Domnul, Izvorul a tot binele și Dătătorul de viață veșnică ☉

P

(P)

(pomniti – a aduce aminte / a pomeni)

☉ Adu-ți aminte de Domnul neîncetat – pururi să sălășluiască numele Lui în inima ta și pe buzele tale. Sârguiește-te întru pocăință neîncetat și în fiecare zi spală sufletul tău cu lacrimi fierbinți și te vei albi mai mult decât zăpada și cu chip fără de rușine te vei înfățișa înaintea Domnului ☉

R

(R)

(ruki – mâini)

☉ Măinile tale, cât se poate de des înalță-le cu râvnă în rugăciune către Dumnezeu, mereu așteptând de la El ajutor, pentru a-l birui pe Amalicul minții, adică pe diavolul ☉

C

(S)

(smerti – moarte)

☉ Aducându-ți aminte de moarte, păzește-te de lăcomie și de strâmtorarea aproapelui – ca nu cumva, cuprins de lăcomie și necredință, la vremea sfârșitului să-ți închizi porțile milostivirii lui Dumnezeu ☉

T

(T)

(tihii – liniștit)

☉ Fii cu toți liniștit, fără de îngâmfare și blând – ca să te arăți următor și ucenic adevărat al lui Hristos Cel fără de prihană ☉

Y

(U)

(unînie – întristare)

☉ Dacă vrei degrabă să găsești comoara veșnică, cu grijă mare păzește-te de întristare și lenevire ☉

OY

(U)

(userdnii – osârdnic)

☉ Fii întotdeauna fierbinte și osârdnic către Dumnezeu și te vei face părtaș vieții veșnice ☉